

MOCARZOW (3) *ai*

Pierwsze o jasne, a pochylone; -ow-.

sg m G mocarzow(e)go (2). \diamond f A mocarzowę (1).

Sł stp (aneks) notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. mocarz.

Przymiotnik od „mocarz” (3) :

a. Należący do mocarza (2) : Nie może żaden [przętu mocarzowego [*vasa fortis*; naczyńia á ltáthku mocarza iákiego. *Leop*] wízedfzy w dom [plondrowác *WujNT Mar 3/27, Matth 12/29*; [*CzechNT Matth 12/29*].

b. Właściwy mocarzowi (1) :

Wyrażenie: »moc mocarzowa« (1): kthorys przez ręce Dawidá słuźebniká twe^{go} pokruźył gwałtowną moc mocarzowę [*impetum potentis*] *BibRadz 1.Mach 4/30*.

Cf MOCARSKI